

Jahweh-Jireh

de HERE zal erin voorzien

door: M.J. Koechlin

Genesis 22:8, 14

Het voorbeeld van Abraham, Gods vriend, kan ons telkens weer bemoedigen. God voorziet in al onze behoeften naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid (Fil. 4:19). Hij heeft zelfs het grootste offer gebracht dat wij nodig hadden, het offer van Zijn Zoon, dat voorziet in ons eeuwig heil en onze eeuwige verlossing.

“Erkent dan dat zij die op grond van geloof zijn, zonen van Abraham zijn” (Gal. 3:7). Op grond van deze uitspraak kunnen wij Abraham dus 'de vader van de gelovigen' noemen. Zijn leven verschaft ons de opmerkelijke bewijzen van zijn geloof. God vroeg hem zijn land, zijn familie, en het huis van zijn vader te verlaten om naar een onbekend land te gaan. Hij gaf hem beloften voor de toekomst. Abram verliet alles. Hij leefde als vreemdeling en bijwoner in afwachting van de vervulling van Gods beloften. De tijd ging door. Hij werd oud en God wachtte met de vervulling. Maar Abraham twijfelde niet, hij doorstond in het geloof alle beproevingen.

De grootste beproeving, tevens met een diepe typologische betekenis, vinden wij in Genesis 22. Deze geschiedenis is een wonderlijk voorbeeld van wat het geloof kan doen. En ook van de zegeningen die uit zo'n geloof kunnen voortkomen. Hier zien wij in de eerste plaats algehele onderworpenheid aan de wil van God. Gehoorzaamheid, hoe groot het offer ook is dat God vraagt. Voor Abraham was deze gehoorzaamheid absoluut. Hij nam zijn enige zoon, die hij liefhad, om hem te offeren. Hij nam degene op wie alle beloften rustten. Moest hij die beloften nu allemaal loslaten? Wat waren de verborgen gedachten van Abraham, toen hij op weg was naar het land Moria samen met zijn zoon? Was het een voorbijgaande gehoorzaamheid?

Lees Hebreëen 11:17-19. Toen Isaak hem vroeg: “Zie, het vuur en het mes, maar waar is het lam ten brandoffer?” antwoordde Abraham: “God zal Zichzelf een lam ten brandoffer voorzien, mijn zoon”. Hij zei niet: *Wij* zullen erin voorzien, maar: *God* zal in een lam ten brandoffer voorzien!

Wat een geweldige uitspraak! Want het brandoffer van Isaak, de enige zoon van Abraham, is een beeld van het offer dat God heeft gebracht in Zijn grote liefde: de overgave van Zijn Zoon tot redding van de wereld. Hij alleen kon in zo'n offerande voorzien, door Zijn Zoon over te geven te rechter tijd, en dat voor goddelozen (Rom. 5:6). Deze gedachte, God zal erin voorzien, dit geloofsvertrouwen: dit vulde het hart van Abraham. En hij bracht dat tot uitdrukking door die plaats de naam Jahweh-Jireh (de HERE zal erin voorzien) te geven. Een profetisch woord, toegepast op de offerande van Isaak, als beeld van de offerande van de Zoon van God.

Maar het is ook een woord van geloof, dat oneindig kostbaar is voor het hart in de tegenwoordige moeilijke tijd, vol onzekerheid over de dag van morgen. Als alles afgebroken wordt, als alles faalt, en de toekomst meer en meer bedreigend wordt, laten wij in zulke omstandigheden denken aan *Jahweh-Jireh*.

Laten wij ook denken aan wat de Schrift zegt van Abraham: “Want hij verwachtte de stad die de fundamenten heeft, waarvan God ontwerper en bouwmeester is”. Wat wist hij van die stad? Dat weten we niet. Wat betekent die stad voor ons? Is dat niet de stad, die neerdaalt van God uit de hemel, als een bruid die voor haar man versierd is? Laten wij daarnaar uitzien.

Oorsprong: [Le Messager Évangélique 1942-320](#)

Titel: *Jahweh-Jiré*

© Oude Sporen 2007